

2002. július 31-i 1400/2002/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ (1400/2002/EK rendelet) hatálybalépése a szállítók és kereskedők által addig működtetett, az 1475/95 rendelet alapján kialakított és e rendelettel mentesített forgalmazási rendszerek mélyreható módosításait igényelte?

2) Amennyiben az első kérdésre adandó válasz nemleges:

Úgy kell-e értelmezni az 1400/2002/EK rendelet 4. cikkét, hogy a valamely gépjármű-forgalmazási szerződésben szereplő, e rendelet alapján lényeges korlátozásnak („fekete lista”) minősülő versenykorlátozó megállapodások kivételesen abban az esetben nem eredményezték az összes versenykorlátozó megállapodás mentesülését a rendelet 10. cikke szerinti egyéves átmeneti időszak lejártakor, 2003. szeptember 30-án, ha ezt a szerződést az 1475/95/EK rendelet időbeli hatálya alatt kötötték, e rendelet előírásainak megfelelően alakították ki, és e rendelet mentesítette?

Érvényes-e ez abban az esetben is, ha az összes versenykorlátozó szerződéses rendelkezés közösségi jogból eredő semmissége a nemzeti jog szerint a forgalmazási szerződés egészének semmisségét eredményezi?

⁽¹⁾ HL L 145., 25. o.

⁽²⁾ HL L 203., 30. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 158. o.

A Consiglio di Stato 2005. április 19-i végzésével a Centro Europa 7 Srl kontra Ministero delle Comunicazioni e Autorità per le garanzie nelle Comunicazioni, Direzione generale Autorizzazioni e Concessioni Ministero delle Comunicazioni ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-380/05. sz. ügy)

(2006/C 10/19)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A Consiglio di Stato 2005. április 19-i végzésével, amely 2005. október 18-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Centro Europa 7 Srl kontra Ministero delle Comunicazioni e Autorità per le garanzie nelle Comunicazioni, Direzione generale Autorizzazioni e Concessioni Ministero delle Comunicazioni ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Consiglio di Stato a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkében hivatkozott, Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 10. cikke biztosítja-e a külső információ pluralizmust a hírközlési ágazatban, arra köte-

lezve ezzel a tagállamokat, hogy az ágazatban tényleges pluralizmust, és trösztellenes rendszeren alapuló tényleges versenyt biztosítsanak, amely a technológiai fejlődés vonatkozásában biztosítja a hálózatokhoz való hozzáférést és a gazdasági szereplők pluralitását, kizárva annak a lehetőségét, hogy a piacon jogszerűnek lehessen minősíteni a duopolisztikus helyzeteket?

2) Az EK-Szerződésnek a szolgáltatásnyújtás és a verseny szabadságát biztosító rendelkezései a Bizottságnak az európai jog által szabályozott koncessziókról szóló 2000. április 29-i értelmező közleményében adott értelmezése szerint előírják-e a koncessziókra vonatkozóan a hátrányos megkülönböztetés tilalmát, az egyenlő bánásmódot, az átláthatóságot, az arányosságot és az egyének jogainak tiszteletben tartását biztosítani képes elvek alkalmazását, és az EK-Szerződés ezen rendelkezéseivel és elveivel ellentétesek-e az olasz jogban a 249/1997. sz. törvény 3. cikkének (7) bekezdése, a 112/2004. sz. törvény (legge Gasparri) 1. cikkében hivatkozott 2003.12.24-i 352. sz. rendelet-törvény 1. cikkének rendelkezései, amennyiben ezek a rendelkezések lehetővé tették a trösztellenes korlátokat „túllépő” televíziós hálózatot működtetők számára, hogy tevékenységüket szakadatlanul folytathassák, kizárva ezzel olyan gazdasági szereplőket, amelyek, mint a fellebbező társaság, bár rendelkeztek a szabályos versenyeljárás következtében odaítélt vonatkozó koncesszióval, koncessziós tevékenységüket mégsem tudták folytatni a frekvenciák kijelölésének elmaradása miatt (ami a frekvenciák korlátozott vagy elégtelen számának következménye, amit az ún. túllépő hálózatok jogosultjai tevékenysége tovább folytatásának következménye)?

3) 2003. július 25-től kezdődően a 2002/20/EK irányelv⁽¹⁾ (engedélyezési irányelv) 17. cikke előírja-e ezen irányelv közvetlen hatályát a belső jogrendben, és előírja-e azt a kötelezettséget azon tagállam számára, amely televíziós műsorszolgáltató tevékenységre ítélte oda koncessziót (beleértve a hálózatok kiépítésének vagy elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásának jogát vagy a frekvenciahasználathoz való jogot), hogy alkalmazkodjanak a közösségi rendszerhez, és ez a kötelezettség szükségessé teszi-e a tevékenység folytatásához szükséges frekvenciák tényleges kijelölését?

4) A 2002/21/EK irányelv⁽²⁾ (keretirányelv) 9. cikke és az engedélyezési irányelv 5. cikke nyílt, átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes (5. cikk), tárgyilagos, átlátható, hátrányos megkülönböztetéstől mentes és arányos kritériumok alapján folytatott eljárásokat előírva (9. cikk), tiltják-e a nemzeti jog (112/2004. sz. törvény 23. cikkének (5) bekezdése) által előírt olyan általános engedélyezési rendszert, amely, lehetővé téve a versenyeljárás által nem kiválasztott ún. „túllépő hálózatok” további működtetését, végül is sérti azokat a jogokat, amelyeket a közösségi jogszabályok (a 2002. március 7-i 2002/20/EK irányelv, azaz engedélyezési irányelv, 17. cikkének (2) bekezdése) alapján más vállalatok élveznek, amelyek, bár versenyeljárások győztesei, mégsem folytathatják tevékenységüket?

- 5) A 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 5. cikke (2) bekezdésének második albekezdése, és a 2002/20/EK irányelv (engedélyezési irányelv) 7. cikkének (3) bekezdése, valamint a 2002/77/EK irányelv^(?) 4. cikke kötelezi-e arra a tagállamokat, hogy - legfeljebb 2003. július 25-től kezdődően (lásd az engedélyező irányelv 17. cikke) - megszüntessék a frekvenciák tényleges foglaltságának helyzetét (berendezések működtetése a pályázók összehasonlítása következtében kiadott engedélyek vagy koncessziók nélkül) a televíziós műsorszolgáltató tevékenység vonatkozásában, amely, mint a jelen esetben folytatott tevékenység, ily módon nem teszi lehetővé e tevékenység folytatását, kívül kerülve az éter megfelelő tervezésén és a pluralizmus növekedésének minden logikáján, ráadásul ellentmond a tagállam által nyílt eljárás eredményeképpen odaítélt koncesszióknak?
- 6) A 2002/20/EK irányelv (engedélyezési irányelv) 5. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében és a 2002/77/EK irányelv 4. cikkében előírt eltérésre a tagállam csak az információs pluralizmus oltalma, valamint a kulturális vagy nyelvi sokféleség biztosítása érdekében hivatkozhat-e, vagyis azért nem, hogy előnyben részesítse a nemzeti jog által már rögzített trösztellenes határokat túllépő hálózatokat működtető gazdasági szereplőket?
- 7) A 2002/20/EK irányelv 5. cikkében előírt eltérés alkalmazásához a tagállamnak meg kell-e jelölnie, hogy melyek az eltérő nemzeti jog által ténylegesen követett célkitűzések?
- 8) Lehet-e ezt az eltérést alkalmazni a közszolgálati hírközlés engedményesén (Olaszországban a RAI) kívül olyan magán gazdasági szereplők javára is, akik nem versenyeljárások győztesei, valamint olyan vállalkozások hátrányára, amelyek ugyanakkor verseny következtében jutottak koncesszióhoz?
- 9) Továbbá, az EK-Szerződésből és a másodlagos jogból származó jogszabályi keretnek, melynek célja a tényleges verseny (workable competition) biztosítása a hírközlési piac ágazatában is, nem kellett volna-e arra köteleznie a nemzeti jogalkotót, hogy elkerülje azt, hogy a régebbi átmeneti analóg rendszer meghosszabbítása által ez az ún. digitális földfelszíni rendszer elindításával párhuzamosan működjön, mivel csak az analóg közvetítések ún. switch-off-ja esetében (az ennek következtében a digitálisra való általános áttéréssel együtt) volna lehetséges a különböző felhasználás céljából felszabadított frekvenciák újraindítása, míg a földfelszíni digitálisra való áttérés eljárásának pusztán megindítása esetében felmerül annak a kockázata, hogy a rendelkezésre álló frekvenciák száma tovább csökken, ami az analóg és a digitális rendszer párhuzamos működtetésének (simulcast) következménye?
- 10) Végül, az információs források pluralizmusának és a versenynek az európai jog által garantált oltalmát a hírközlési ágazatban biztosítja-e egy olyan nemzeti jogszabály, mint a 112/2004. sz. törvény, amely a források új, 20 %-os határát írja elő, egy új, nagyon tágas fogyasztói kosárhoz (az ún. SIC: a 112/2004. sz. törvény 2. cikkének [g] pontja; és 15. cikke) kapcsolódóan, amely azokat a tevékenységeket is magába foglalja, amelyeknek nincs

hatása az információs források pluralizmusára, míg a „releváns piac” a trösztellenes jogban általában a hírközlési ágazat piacainak elkülönítésével épül fel, megkülönböztetve még a fizetős és nem fizetős, rádiótávközléssel működő televíziókat is (lásd, többek között, a Bizottság következő ügyeit: a 2000. március 21-i bizottsági határozat [COMP/JV. 37. BSKYB/Kirch Pay TV ügy] és a 2003. április 2-i bizottsági határozat [COMP/M.2876. NEWS-CORP-TELEPIU' ügy])?

⁽¹⁾ HL L 108., 2002.4.24., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 337. o.

⁽²⁾ HL L 108., 2002.4.24., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.

⁽³⁾ HL L 249., 2002.9.17., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 178. o.

A Cour d'appel de Bruxelles 2005. október 13-i végzésével a De Lantsheer Emmanuel SA kontra Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (rövidítve CIVC) és Veuve Clicquot Ponsardin SA ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-381/05. sz. ügy)

(2006/C 10/20)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Cour d'appel de Bruxelles 2005. október 13-i végzésével, amely 2005. október 19-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a De Lantsheer Emmanuel SA kontra Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (rövidítve CIVC) és Veuve Clicquot Ponsardin SA ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Cour d'appel de Bruxelles a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Az összehasonlító reklám fogalma magában foglal-e olyan reklámokat, amelyekben a hirdető csak egyfajta árutípusra utal, és ilyen feltételek mellett úgy kell tekinteni, hogy az ilyen reklám az összes olyan vállalkozásra hivatkozik, amely e típusú árut eladásra kínálja, és ez utóbbiak állíthatják-e, hogy őket azonosították?
- 2) Annak megállapítása érdekében, hogy versenytársi viszonyban van-e a hirdető és a vállalkozás, amelyre az irányelv a 2. cikk 2a. pontja értelmében hivatkozás történt:
 - a) A 2. cikk 2a. pontja szerinti versenytársnak kell-e tekinteni – különösen a 2. cikk 2a. pontjának a 3a. cikk (b) bekezdésével való összehasonlítása alapján – minden olyan vállalkozást, amelyet a reklám felismerhetővé tesz, attól függetlenül, hogy milyen árut vagy szolgáltatást kínál?